

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

**„Jöjjetek, Atyám
áldottai, vegyétek
birtokba az országot,
amely nektek készült a
világ teremtése óta.”**

(Mt 25,34)

XII. évfolyam 21. szám Krisztus király vasárnapja 2011. november 20.

Az ország legidősebb papja

2. rész

Az elhurcoltatásuk 1950 júniusában, egy pénteki napon történt. „Vendégünk volt, sokáig fennmaradtunk. Épp lefeküdtem, amikor megszólal a csengő. Gondoltam, beteghez hívnak, és az az én feladatom. Felöltöztem és mentem a kapuhoz. Látom, hogy három ember áll ott kalapban. Kérdeztem, hogy mi járatban vannak, ők meg mondják, hogy nyissam ki az ajtót. Akkor már rosszat sejtettem. Hallottunk a szerzetesek kitelepítéséről, de azt gondoltuk, hogy amíg a jezsuiták nem messze tőlünk szabadon sétálhatnak, addig minket sem érhet meglepetés. A házfőnök utána bevallotta, hogy aznap, amikor elvittek bennünket, délben nála volt az egyik környékbeli plébános, és figyelmeztette, hogy készülődjünk, mert talán már az éjszaka jönnek értünk. A házfőnök azonban nem szólt senkinek, hanem a kegyhely kincseit bepakolta egy bőröndbe és átvitte az apácákhoz, akik az

ágy alá dugták. Azonban aznap éjszaka őket is teherautóra rakták és deportálták. Az értékes kegytárgyak pedig az ágy alól azóta sem tudjuk, hogy kihez kerültek” – eleveníteti fel a 97 éves lelkipásztor a sorsfordító eseményeket.

A kalapos férfiak közölték a szerzetessel, hogy a házfőnökkel akarnak beszélni. „Beengedtem őket. Mondtam nekik, hogy menjenek előre, de ők azt akarták, hogy én vezessem őket. Mire én: nálunk a vendégeké az elsőbbség. Ebben megegyeztünk. Ahogy beértünk a rendház folyosójára és meglátták a telefont, azonnal kitépték a falból. Akkor már biztos voltam benne, hogy ennek fele se tréfa. Közölték, hogy fél óra alatt készüljünk el, fejenként húszkilós csomagot állíthatunk össze. Éjfél körül megérkezett a teherautó, amelynek a platóján már ott ültek siklósi rendtársaink. Két ávos kísért minket. Megkérdezték

tőlem, hogy nincs-e gépfegyver nálam. A házfőnöktől pedig elkobozták az írógépét. Azt mondták, hogy mostantól beszélgetni nem szabad. Mire a püspök megszólalt: Mondjuk el az Üdvözlégyet. Majd így szólt: Most már mehetünk. Azt gondoltuk, hogy egyenesen Szibériába visznek, de szerencsére csak Kecskemétre mentünk.”

A piarista rendházat alakították át internálótáborrá az ország különböző helyeiről idehurcolt szerzeteseknek. A kihallgatások éjszaka történtek. Boros Gyevi Imrétől többek között azt kérdezték, hogy nem akar-e szabad emberként dolgozni a szabad hazáért. „Én mindig szabadnak éreztem magam, és a szabadságért dolgoztam, válaszoltam.” A törvény a rendek feloszlásáról 1950 szeptemberében született meg. Utána hamarosan civil ruhában szélnek eresztették a földönfutóvá tett szerzeteseket.

Imre atya különösen is nehéz helyzetben volt, mert az egész rokonsága Jugoszláviában élt, amely akkoriban ellenséges országnak számított. Egy földije volt, azt ajánlotta, hogy jelentkezzen a Pécsi Egyházmegyébe fölvételre, mert ott talán szükség van horvátul tudó papra. Sikerült is siklói kápánként a püspökség szolgálatba szegődnie, s ettől kezdve egészen a rendszerváltozásig különböző baranyai és tolnai plébániákon szolgált, általában olyan helyeken, ahol horvátul is kellett miséznie, prédikálnia.

Voltak azonban nehéz pillanatai az ötvenes években, különösen az iskolai hitoktatás miatt. Túlbugzó pedagógusok ugyanis ki akarták tiltani az iskolából. Egy-egy áthelyezéssel azonban megúsztta. Abból is volt kellemetlensége, hogy nem volt hajlandó békegyülésre járni. Szerencséjére mindig voltak olyan helyek, ahová más papok nem törekedtek, így meg

lehetett büntetni egy-egy eldugott, nehéz hellyel. Amitől igazán félt, hogy megvonják papi működési, illetve hitoktatási engedélyét, de ez nem következett be.

1956-ban még jó pontot is szerzett. A plébánosa nem volt hajlandó a forradalom napjaiban szóba állni a falu tanácselnökével és párttitkárával. Imre atya azonban teljesítette kérésüket, ami csak annyi volt, hogy a vasárnapi mise után mondja meg a híveknek, hogy ne tegyenek kárt a közvagyonban. A forradalom leverése után ezért még meg is dicsérték. Ennek köszönhetően 1957-ben Mohácsra került, ahol szintén a horvát nyelvtudása miatt volt rá különösen nagy szükség, és még útlevelet is kapott, így meglátogathatta családját a Vajdaságban. Mohácsról azonban az „engedély nélküli hitoktatás” vétsége miatt néhány év múlva távoznia kellett Drávasztárára. Végül Felsőszentmártonból ment nyugdíjba 1989-ben. Nyugodt öregkorra számított, de a lelkipásztorkodással természetesen nem hagyott fel. Pécs belvárosában, az irgalmasoknál volt kiegészítő lelkész. Itt keresete meg az akkori ferences provinciális, Hegedűs Kolos és kérte, hogy térjen vissza rendi keretbe. Első szóra igent mondott, csak azt kötötte ki, hogy semmi tisztséget ne kelljen viselnie, elvégre már 75 éves. Mikor azonban a budai rendházba megérkezett, ott az atyák kitörő örömmel fogadták „az új szécsényi plébánost”. Hiába szabadkozott, addig kérincselték rendtársai, mondván, hogy ők gimnáziumi tanárok és nevelők, nem értenek a lelkipásztorkodáshoz, legalább egy évre vállalja el a most visszkapott plébániát, hogy beleegyezett. „De csak egy évre” – kikötéssel. Négy év lett belőle

és egy év ráadás Mátraverebély-Szentkúton.

Így csak nyolcvanévesen sikerült nyugalomba vonulnia a három híján száz esztendő, életvidám, szellemes Imre atyának, aki azért a leghálásabb, hogy hű maradt szerzetesi és papi hivatásához. Igyekezett mindig mindenkit segíteni. „Talán valamit tettem az Úr dicsőségére. Minden munkahelyemnek megvolt a maga feladata. Az volt a jelszavam: Jöjjen

el a Te országod! Azért imádkoztam, hogy az életem végén elmondhassam, hogy valamit tettem az Ő nevének dicsőségére.”

Beszélgetésünk vége felé mondta: „Érzem, hogy öregszem.” Addig él az ember, még érzi, hogy öregszik, válaszoltam. „Ez igaz” – mondta a rubinmises Boros Gyevi Imre ferences szerzetes, és mint beszélgetésünk során oly sokszor, elmosolyodott.

Készítette: Szerdahelyi Csongor

2012. január 1-től templomunkban megváltozik a hétköznapi misék rendje.

Az elmúlt években a teljes időben templomunkban szolgáló paptestvérek száma fokozatosan csökkent plébániánkon. Amíg 2005-ben 14 paptestvér élt az itteni rendházban, akik közül öten teljes időben a plébánián dolgoztak, ma a 8 itt élő paptestvér közül mindössze hárman szolgálnak elsősorban a plébánián. A többiek olyan fontos egyéb szolgáltatásokat visznek, mint a rendtartomány vezetése, a Sapientia Főiskola rektori szolgálata, a Szent Angéla Iskola vezetése, a hivatásgondozás, vagy épp a tanári szolgálat Szentendrén, illetve a Szent Angélában. Emellett szomorúan tapasztaltuk, hogy a hétköznapi szentmiséken a résztvevők száma jelentősen csökkent.

Mindezek miatt januártól hétköznaponként két szentmise lesz templomunkban. Döntésünkben az is vezetett minket, hogy azokat a lelkipásztori feladatokat, amelyekre az egyházmegyes papságnak kevésbé van ereje, mi komolyabban felvállaljuk. Ezért a gyóntatási rend fenntartására, a betegek látogatására és a közel 40 plébániai csoport vezetésére továbbra is szeretnénk kellő időt szánni.

Januártól tehát hétköznaponként a templomi szertartásrend a következő lesz: Reggel 7 órakor zsolozsmát imádkozunk, majd fél 8-kor szentmisét mondunk. Reggel negyed 8-tól negyed 9-ig minden hétköznap lesz gyóntatás. Délután fél 6-tól rózsafüzér imádság lesz a templomban, majd 6-kor szentmise, melyet szentségimádás követ egészen ¾ 8-ig. Gyóntatás minden hétköznap este fél 6-tól fél 7-ig, majd 7-től ¾ 8-ig lesz. A vasárnapi mise- és gyóntatási rend nem változik. Elsőpéntekenként pedig reggel ½ 8-kor, délelőtt 10-kor, este 6-kor és este ½ 8-kor mondunk szentmisét.

Köszönjük a testvérek megértését és egyben kérjük a papi és szerzetesi hivatásokért való imádságot.

A **lemondások perselye** folyamatosan várja azon testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről lemondást vállalnak, és annak értékét a plébánia által támogatott szegényeknek szeretnék eljuttatni. Az elmúlt két hétben a perselyben összesen 26.800.- Forint gyűlt össze, melyet szegény családok megsegítésére fordítottuk. Nevükben is köszönjük a testvérek áldozatos támogatását!

Templomunk programjai (2011. november 20. – 2011. december 4.):

November 27. Advent I. vasárnapja. A hét ferences vértanú boldoggáavatási pere főegyházmegyei szakaszához érkezett. Délután 16.30-kor **Pasaréten** zsolozsma keretében kezdődik az egyházmegyei per imádságos megnyitása. Mindenkit szeretettel várunk!

November 30., szerda Szent András apostol ünnepe, egyben András atya névnapja. Imádkozzunk érte!

December 2. elsőpéntek, délelőtt 10 órakor is lesz szentmise.

December 3., szombat Xavéri Szent Ferenc áldozópap ünnepe. Adventi gyerekelkinapot tartunk plébániánk hittanosainak 9-13 óráig. Mindenkit szeretettel várunk!

December 4. elsővasárnap, délután 5-6 óráig **szentségimádást** tartunk.

A **roráte misék** (nov. 28-tól dec. 24-ig) hétköznap és szombaton is reggel 6 órakor fognak kezdődni.

Novemberben reggel ½ 7-kor, ill. decemberben reggel 8 órakor minden nap **szentmisét** mutatunk be kedves **halottainkért**. A testvérek a portán vagy a sekrestyében kérjék, és ugyanítt adják le a lezárt borítékokat azokkal a nevekkal, akikért ezeken a szentmiséken imádkozni szeretnének.

Jótekonysági koncert a Ghymessel

Az idei karácsonyi ferences jótekonysági koncert 2011. **december 10-én** este 8 órától lesz a budapesti **Szent István Bazilikában**. Előadója a Kossuth-díjjal kitüntetett **Ghymes együttes** lesz. Közreműködik **Ráckevei Anna** színművésznő, valamint a **Szent Angéla Ferences Iskola és Gimnázium kórusa**. Jegyek megvásárolhatók a budapesti ferences rendházak portáján, a Szent István Bazilika kegytárgyboltjában, valamint a Ferenciek terén a Mária Kegytárgyboltban. A koncert bevételét a rend által fenntartott gyöngyösi Autista Segítő Központ működtetésére fordítjuk.

November 25-én, pénteken 15 órakor lesz Nepomuki Szent János szobrának ünnepélyes felavatása, melyre plébániánk híveit is szeretettel várja a II. Kerületi Önkormányzat. A műalkotás a Központi Statisztikai Hivatal előtt - a Keleti Károly utca és a Bimbó út találkozásánál - található kis téren kerül felállításra.

Az avató ünnepségen beszédet mond Dr. Láng Zsolt polgármester, a szobrot felszenteli Dr. Székely János püspök atya.

Templomunk évközi működési rendje:

Miserend: H-Szo: ½7 és 8, este 6 és ½8; Vas.: ½7, 8, 9, 10, 11, ½1, este 6, ½8.

Gyóntatás: H-Szo: ½8 - ½9, este ½6 - ½7 és 7-8. Vas.: d.e. ½8 - 1, este ½6 - 8.

Iroda: H: d.e. ½9 - 11, K-P: ½9 - ½12, és du. ½5 - 6.

A Budapest-Országúti Szent István első Vértanú Plébánia templomának lapja.

Megjelenik kéthetente 1000 példányban. Felelős kiadó P. Horváth Achilles ofm. plébános.
Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja 315-0944.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagutiferencsek.hu